

om, er ministerens begrundelse for, hvorfor man vælger at benytte sig af skattestopredskabet frem for at lette skatten på arbejde.

Vi stiller en situation op, hvor vi har 1,2 mia. kr. til rådighed. Regeringen vælger og har valgt at bruge dem til at lette skatten på afgifter ved at indføre et skattestop i kroner og øre. Man kunne alternativt have brugt de samme 1,2 mia. kr. på at lette skatten på arbejde. Og mit spørgsmål er nu: Hvad er de politiske argumenter, og gerne de politisk saglige argumenter, fra regeringens side for at vælge at bruge de 1,2 mia. kr. på et skattestop i stedet for at bruge dem på at lette skatten på arbejde? Det er ikke mindst set i lyset af, at samtlige eksperter i det her land efterlyser skattelettelser på arbejde, og det gør erhvervslivet i øvrigt også.

Hvad er regeringens saglige politiske begrundelse for at vælge den vej?

Kl. 16.40

Aage Frandsen (SF):

Da det her jo ikke er det første spørgsmål til skatteministeren, vil jeg godt i forlængelse af tidligere stillede spørgsmål have skatteministeren til at bekræfte, at et sådant forslag, som ligger i spørgerens spørgsmål, kan regeringen ikke gennemføre med skattestop. Så kan det være, at man kan gennemføre det langt ude i fremtiden, men ifølge skattestoppet kan man ikke lave den omfordeling.

Det andet er: Er det ikke en bekræftelse på, at de løfter, der blev givet inden valget, og som man holder til punkt og prikke – og så laver man i øvrigt en hel masse andet også, som man ikke har sagt noget om før – er Venstres løfter og ikke Det Konservative Folkepartis løfter?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det sidste kan jeg ikke bekræfte. Men jeg kan derimod bekræfte, at regeringen arbejder ud fra et fælles grundlag, som er sammenstykket af konservativ og Venstrepolitik. Og jeg kan bekræfte – det er jeg glad for, at hr. Aage Frandsen også kan – at regeringen står ved sine løfter.

Regeringen står ved det regeringsprogram, som regeringen har lagt på bordet, og det har hr. Aage Frandsen nu to gange i dag bekræftet: 100-dages-programmet er gennemført til punkt og prikke. Det synes jeg er vigtigt at få understreget i dag. Om ikke andet kom der i hvert fald det ud af denne her debat, at vi nu har fået SF's ord for, at vi taler om en regering, der er ordholdende og

gennemfører det, som den har sagt, at den vil gennemføre.

Så til hr. Samuelsen's spørgsmål om, at vi vil bruge 1,2 mia. kr. til skattestoppet. Altså jeg køber ikke denne argumentation. Skattestoppet kostede jo pr. definition ikke noget. Det koster ikke noget at sige, at nu skal skatterne ikke stige. Det kan godt være, at hr. Samuelsen sagde: Jamen jeg havde en forventning om, at de skulle været steget så og så meget, og den forventning lever regeringen ikke op til, og derfor koster skattestoppet så og så meget. Det kan godt være. Men det er hr. Anders Samuelsen's tankegang og argumentation, og den må stå for hr. Anders Samuelsen's regning.

Et skattestop er jo pr. definition et stop for nye skatter og afgifter, og i virkeligheden er det jo ikke så svært at forstå. Det er jo det, som den ganske almindelige daglige familie lever under hver eneste dag. Man har et budget, og man ved præcis, hvad man har at gøre godt med. Hvis man vil bruge nogle penge på ét område, som man ikke plejer at gøre, så må man tage dem fra et andet.

Anders Samuelsen (RV):

Når jeg endnu ikke har kunnet få svar på, hvad der er den politiske begrundelse for, at man vælger skattestoppet, skal jeg så tage det som udtryk for, at der ingen politiske begrundelser er, og at det bare er et rent slag i luften?

Eller er der politiske og også gerne saglige begrundelser for, hvorfor man vælger dette redskab frem for at vælge at lette skatten på arbejde?

Aage Frandsen (SF):

Man skal jo passe på med at stille spørgsmål, for skatteministeren kan komme i tanker om at svare på noget helt andet, plus at skatteministeren kan tage en til indtægt for noget, man sådan set ikke har sagt.

Er skatteministeren ikke enig i, at det, jeg sagde, var, at man have overholdt 100-dages-programmet? Og det led skatteministeren under i sidste uge, da han var nødt til at tage en sag af. Regeringen havde ønsket at fremsætte den, og den kom til behandling for tidligt. Det var 100-dages-programmet.

Er skatteministeren ikke også enig i, at regeringen før valget undlod at fortælle en hel masse, f.eks. indførelse af brugerbetaling en række steder, en forhøjelse af den? Og er skatteministeren ikke enig i, at Det Konservative Folkeparti